

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej PhD., a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici**, Sládkovičova ul. č. 80 proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave**, Špitálska ul. č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa zákona o zamestnanosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. októbra 2007, č. k. 23S/171/2007-24, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. októbra 2007 č. k. 23S/171/2007-24 **z m e ň u j e** a rozhodnutie žalovaného zo 4. júla 2007, č. k. X, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 17. októbra 2007, č. k. 23S/171/2007-24, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo 4. júla 2007 č. k. X o povinnosti žalobcu zaplatiť odvod vo výške 159 600 Sk, za nesplnenie povinného podielu zamestnávania počtu občanov so zdravotným postihnutím podľa § 9 ods. 1, písm. a/, zák. č. 5/2004 Z. z. o

službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) za rok 2006. Krajský súd dospel k záveru, že je rozhodnutie žalovaného zodpovedá zákonu, lebo žalobcu treba podľa § 3 zákona o službách zamestnanosti považovať za zamestnávateľa, a to bez ohľadu na skutočnosť, či zamestnáva zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje zákon o štátnej službe, alebo občianskych zamestnancov.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vrátil mu vec na nové konanie. Poukázal na to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko policajti nie sú jeho zamestnancami v pracovnom alebo obdobnom pracovnom vzťahu, a preto nemá povinnosť vo vzťahu k počtu policajtov zamestnávať príslušný počet občanov s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 63 ods. 1 písm. d) zákona o službách zamestnanosti a ani vec riešiť náhradným plnením. Túto povinnosť má len ako zamestnávateľ, tzv. „zamestnancov zboru“, t. j. civilných zamestnancov, o počte ktorých podal samostatný ročný výkaz. Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 11 S 55/2006 z 25. októbra 2006, ktorý v podobnej veci rozhodol tak, že práve s poukazom na to, že príslušníka zboru nemožno považovať za zamestnanca na účely zákona o službách v zamestnanosti, rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zrušil.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 11. decembra 2007 žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o službách zamestnanosti zamestnávateľom na účely tohto zákona je právnická osoba, ktorá má sídlo alebo sídlo svojej organizačnej jednotky na území Slovenskej republiky, alebo fyzická osoba, ktorá má na území

Slovenskej republiky trvalý pobyt a ktorá zamestnáva fyzickú osobu v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona o zamestnanosti zamestnancom na účely tohto zákona je fyzická osoba v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu alebo doktorand v dennej forme doktorandského štúdia.

Za zamestnanca na účely tohto zákona sa nepovažuje občan, ktorý vykonáva činnosti pre právnickú osobu, ktorá plní voči občanovi povinnosti zamestnávateľa, ak z povahy vykonávanej činnosti vyplýva, že nemôže byť obsadzovaná prostredníctvom sprostredkovania zamestnania podľa tohto zákona.

Podľa § 63 ods. 1 písm. d) citovaného zákona zamestnávateľ je povinný zamestnávať občanov so zdravotným postihnutím podľa § 9 ods. 1 písm. a); ak zamestnáva najmenej 20 zamestnancov a ak úrad v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedie občanov so zdravotným postihnutím podľa § 9 ods. 1 písm. a) v počte, ktorý predstavuje 3,2% z celkového počtu jeho zamestnancov.

Podľa § 14 ods. 1 a 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu, príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a príslušníkov Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe príslušníkov“), policajtom (za policajtov sú v zmysle § 1 ods. 2 tohto zákona považovaní okrem iných aj príslušníci Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky) môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 18 rokov, ktorý o prijatie písomne požiada, a je bezúhonný, spoľahlivý, spĺňa stupeň vzdelania určený na výkon funkcie, do ktorej má byť ustanovený alebo vymenovaný, je zdravotne, telesne a duševne spôsobilý na výkon služby.

Zdravotná spôsobilosť v prijímacom konaní sa preukazuje lekárskeho posudkom na základe vyšetrenia občana lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo v pôsobnosti ministerstva. Zdravotnú spôsobilosť posudzuje služobný posudkový lekár podľa § 222.

Z uvedených ustanovení zákona o službách zamestnanosti vyplýva, že zamestnávateľ, ktorý zamestnáva viac ako 20 zamestnancov má určité povinnosti v súvislosti so zamestnaním zdravotne postihnutých občanov, pričom v § 3 a § 4 definuje pojem „zamestnávateľ“ a „zamestnanec“ pre potreby tohto zákona. Túto otázku žalovaný vo svojom rozhodnutí posúdil nesprávne, keď považoval všetky fyzické osoby v služobnom aj pracovnom pomere u žalovaného automaticky za „zamestnancov“ podľa § 4 ods. 2, pričom je zrejmé, že služba v policajnom zbore nepatrí medzi činnosti, ktoré môžu byť obsadzované prostredníctvom sprostredkovania zamestnania podľa tohto zákona, nakoľko policajtom, podľa zákona o štátnej službe príslušníkov, môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 18 rokov, ktorý o prijatie písomne požiada, a okrem iných predpokladov je aj zdravotne, telesne a duševne spôsobilý na výkon služby.

Odvolačný súd nepovažuje za správny právny názor krajského súdu, vyslovený v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého žalobcu treba považovať za zamestnávateľa bez ohľadu na to, či zamestnáva zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje zákon o štátnej službe, alebo občianskych zamestnancov. V danom prípade policajta nemožno považovať za zamestnanca pre účely zákona o službách zamestnanosti, pretože z povahy ním vykonávanej činnosti vyplýva, že funkcia policajta nemôže byť obsadzovaná prostredníctvom sprostredkovania zamestnania podľa tohto zákona a tiež že žalobca vo vzťahu k policajtom nie je zamestnávateľom podľa § 3 zákona o službách zamestnanosti, pretože policajti nie sú jeho zamestnanci v pracovnom alebo v obdobnom pracovnom vzťahu, ale sú to zamestnanci štátu a žalovaný len plní úlohy zamestnávateľa a preto nemá povinnosť vo vzťahu k počtu policajtov zamestnávať príslušný počet občanov so zdravotným postihnutím podľa § 63 ods. 1 písm. d/ zákona o službách zamestnanosti a ani riešiť vec náhradným plnením podľa § 64. Túto povinnosť má žalobca len ako zamestnávateľ tzv. občianskych zamestnancov, o počte ktorých podal samostatný ročný výkaz.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s rozhodnutím krajského súdu a uznal námietky žalobcu za dôvodné, nakoľko dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného nezodpovedajú zákonu.

Z dôvodu, že súd prvého stupňa jeho žalobu zamietol, hoci pre takýto postup nebol právny dôvod, odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP, avšak úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko tento ich náhradu nežiadal, ani si trovy konania neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 24. apríla 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová